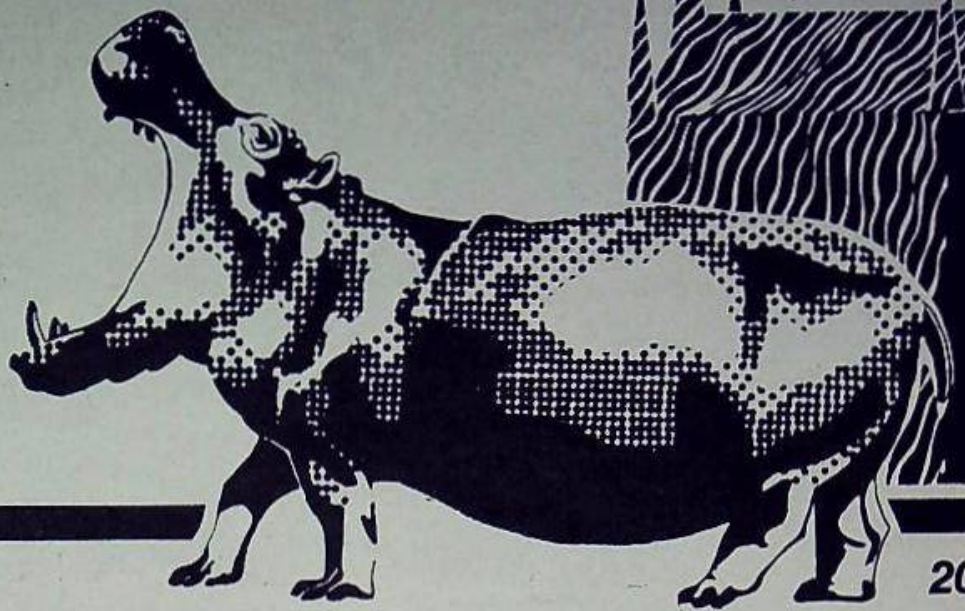

het dijlepaard

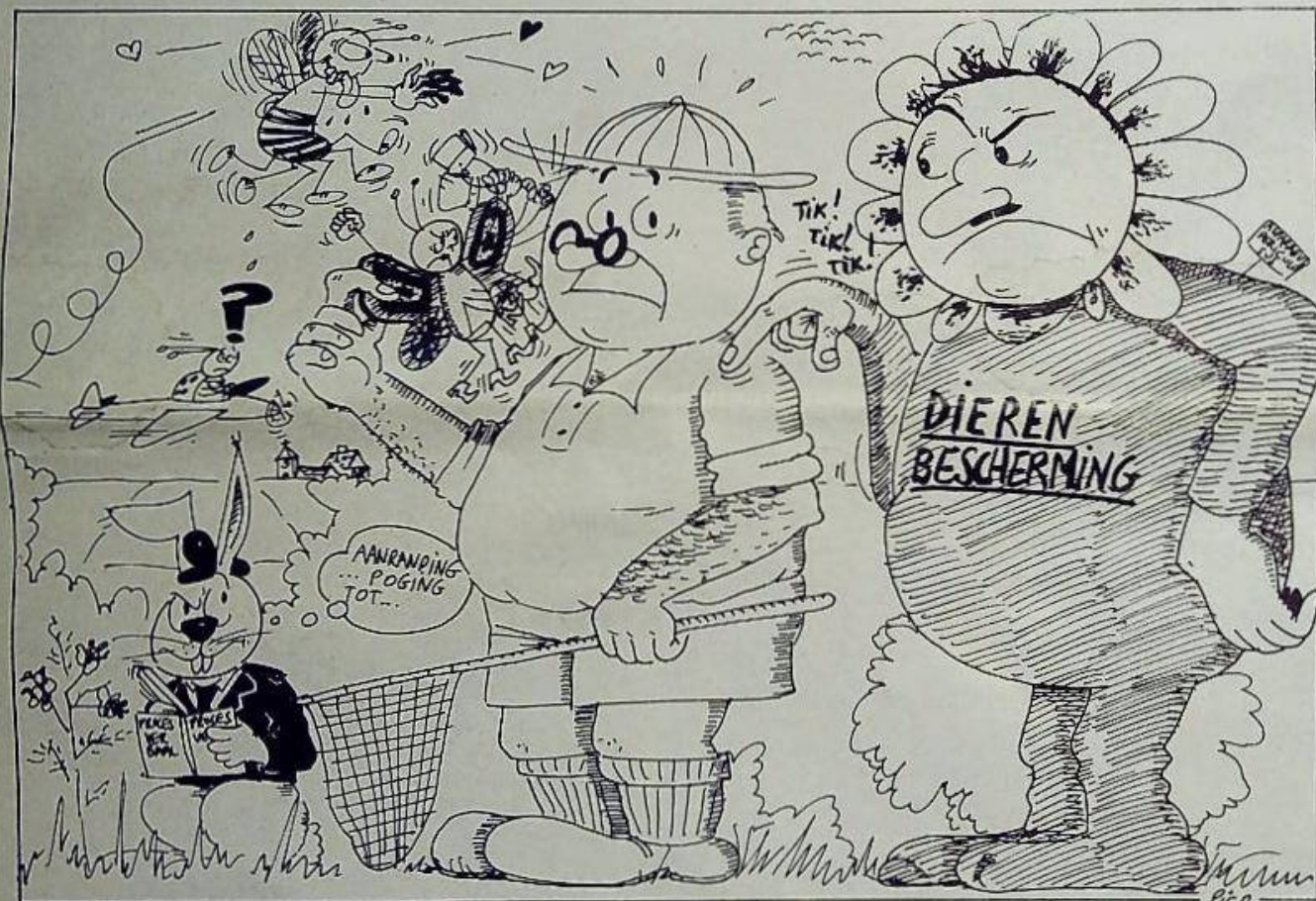
20 Fr

de groot-leuvense stadskrant vzw

1980 jaargang 3 • nr. 3 maandelijks

REDACTIEADRES / BLIJDE INKOMSTSTRAAT, 115, LEUVEN

DIEREN HOUDEN VAN MENSEN ...

HAAL ZE IN HUIS

Wie wordt er niet aangetrokken door een lief poesje, een speelse hond of een ander dier? Aangenaam als vriend en gezelschap voor jong en oud.

Maar minder aangenaam voor iemand die het ongeluk heeft in een stront te trappen op de stoep, minder aangenaam voor iemand die zo'n beest de godganse dag hoort janken, voor iemand die moet vaststellen dat keer op keer zijn vuilniszakken door zwerende katten opengescheurd worden. Bescherming van dieren is zeker op de dag

van vandaag geen overbodige luxe of pure sentimentaliteit. Een dier wordt steeds meer en meer gezien als een wegwerpartikel, dat men zo maar met de vuilkar kan meegeven als men het beu is, of waarmee men kan experimenteren naar hartelust in naam van de wetenschap.

We hadden hierover een gesprek met de heer INGELS van Leuven-Veeweyde en mevrouw BOXY van de Vlaamse Vereniging voor dierenbescherming. Lees op pagina 6 en 7.

HET FIETSENDE DIJLEPAARD ONTHULT DEZE MAAND:

De waarheid over uw verdwenen velo

Lees op biz 9

'T VERVOLGT

ENNEU... WILT U MISSCHIEF UW TEKSTBALLON, WAT DICHTER BIJ U HOUDEN? ... DE MENSEN ZIEN MI NIET MEER

DEN GEMEENTEPRAAT

11 februari 1980

hoera!

Blijkbaar wordt er eindelijk wat gedaan aan de lange uitputtingsstrijd die elke gemeenteraadszitting tot hiertoe was in Leuven. De raadsleden komen nu om de drie weken samen, in plaats van elke maand. Zo staan er minder punten op elke agenda en duren de zittingen korter. Laat ons hopen dat ook de kwaliteit van de discussies zal verbeteren...

Allicht worden de zittingen er wat meer 'openbaar' door. De meeste werkende mensen kunnen het zich inderdaad niet permitteren, tot half drie 's nachts te zitten wachten op het agendapunt dan hen interesseert. En zo iets kon je tot hiertoe regelmatig overkomen.

alhoewel ...

Afgezien van die verbetering was de zitting van 11 februari niet de meest boeiende in de reeks. Het overgrote deel van de punten werd in flink tempo afgehandeld. Goedkeuren van politieverordeningen en de begroting van kerkfabrieken zijn meestal routinebeslissingen. De werken aan de stadsbibliotheek kwamen ter sprake, verbetering van straten en modernisering van openbare verlichting, bouw van bruggen over de Dijle... Alles bij elkaar weinig stof om onze verkozenen in zware discussies te laten verzeilen.

vraag.

Wat het laatste punt op de agenda was afgehandeld, stelde De Paepe (VU) een flink voorbereide vraag over de Buelens-werf in Heverlee. De Keibergstraat wordt daar nu gebruikt als toegangsweg, en De Paepe vreest dat die straat een doorgangsweg zal worden, waar vrachtvervoer zou door de wijk denieren en de wijk zelf zou als parkeerplaats gebruikt worden. Op dit ogenblik is de straat belangrijk voor de wijkbewoners, als wandelweg, als centrale ader waar de andere straten op uitkomen, als een stukje rust "waar de bermen nog allerlei kruiden groeien". De Paepe stelde voor, de Keibergstraat niet te verbreden en te laten voor wat ze is. Hij wil dat de wijkbewoners erachter wel voor gezorgd worden, dat de wijk er niet al te slecht op het einde van de eeuw zal aankomen. Het is al ongelukkig wordt

3 maart 1980

Ook maandag 3 maart werden de 40-tal agendapunten afgewerkt ruim voor middernacht.

Voor de rest kregen we weer het reeds vertrouwde beeld, hoewel... Voor de aanvang van de zitting viel toch nog iets te beleven. Het Leuvense dopkomitee deelde aan alle gemeenteraadsleden een pamflet uit over hun doplokale-aktie én een gratis dopkaart bovenop. Over de inhoud van hun aktie lees je verderop in de krant nog wel meer.

Bij de aanvang van de zitting dan bracht schepen Sprockeels namens het stadsbestuur, hulde aan de onlangs overleden Hector Van Sina, vader van onze burgemeester, en betuigde hij zijn medeleven met de familie van de overledene. Alle fractievoorzitters sloten zich hierbij aan.

randgemeenten vlaams

Het eerste punt op de agenda was nogal ongewoon. Ter goedkeuring werd namelijk gebracht een 'Solidariteitsverklaring voor het Nederlands-talig karakter van de zes Brusselse randgemeenten'. Als concrete uiting van deze solidariteit zal de stad Leuven een soort 'verbroedering' en een nauwe socio-kulturele samenwerking nastreven met de gemeente Wezembeek-Oppem. Van deze gemeente waren trouwens een 4-tal gemeenteraadsleden aanwezig op de 'banken' van het publiek.

Hoewel de motie eenparig werd goedgekeurd kon Hollé (PVV) niet nalaten erop te wijzen dat een eerdere L(iberaal) V(laams) V(erbond)-motie tegen het Egmont-pakt door het kollege werd afgewezen. De bewustwording van het Vlaams karakter van de randgemeenten komt dus toch wat laattijdig.

oostelijke omleiding, hugral en cnops

Op een drafje werden dan weer een reeks 'politieverordeningen inzake het verkeer' en 'aanvullende reglementen' goedgekeurd. Alleen bij de aanpassingswerken aan de Tiensepoort stelde Van Mellaert (BSP) zich de vraag of al die werken niet als enig effect zullen hebben het doorgaand verkeer nog te bevorderen en de wijk Tiensepoort nog meer te isoleren. Hij pleitte dan ook nog eens voor het zo vlug mogelijk realiseren van de verbinding Grammaire-De Mol. Bij de verbeteringswerken aan de Trolieberg (2-de fase) komt deze 'oostelijke omleiding' nog eens ter sprake.

Op kritiek van Van Itterbeek (VU) repikeert Van Sina dat, naar zijn persoonlijke mening, de enige oplossing voor het doorgaand verkeer in de "wijk Platte-Lo" het doortrekken is van de verbinding afrit E5 te Haasrode - De Mol - Tiensesteenweg naar de Diestsesteenweg.

De Interkommunale maatschappij Hugral, troetelkind van Cnops (CVP), krijgt het ook iedere keer te verduren. De stad Leuven zal tegenover het Gemeentekrediet een lening van 25 miljoen waarborgen. Daarom wou Van Mellaert wel eens weten wat Hugral daar aan 'vaste aktiva' kan tegenover stellen. Waarop Cnops antwoordde dat "Hugral nog nooit in gebreke is gebleven en bovendien", zo voegde hij er aan toe, "hebben wij gronden aan de Dooleeg, Bremstraat, Westelijke Omleiding (in totaal, meer dan 50 ha)". Als je nu de woonuitbreidingsgebieden niet weet liggen...

de stad en haar dossiers

De discussie over de opcentiemen op de onroerende voorheffing en de kadastrale perekwatie slaan we maar over. Voor wie alleen het huis bezit dat hij zelf bewoont is dat allemaal geen groot probleem.

Het OCMW wil in het Ruelenspark te Heverlee een dienstencentrum en een 50-tal bejaardenflats oprichten. De stad, die ieder jaar het tekort van het OCMW mag bijpassen, moet aan zo'n plan natuurlijk vooraf zijn goedkeuring geven. Verscheidene oppositieleiden beklagden zich -o.i. terecht- over het povere dossier: geen plan noch omschrijving der werken, evenmin een raming der kosten. Cnops wist alleen te antwoorden dat het 'oorspronkelijk plan' in '76 in Heverlee op 130 miljoen geraamd werd. Daar juist de financiële weer-slag essentieel is voor de stad, stelde Tobback (BSP) voor de beslissing uit te stellen. Dit voorstel werd meerderheid tegen minderheid verworpen, waarbij Hollé zich onthield.

sprockeels 1

De invalsweg vanaf de Mechelsesteenweg zorgt ook bij iedere gelegenheid voor enige discussie. En telkens opnieuw bewijst Sprockeels, schepen van Openbare Werken, dat hij niet gehinderd wordt door enige dossierkennis. Zo beweert hij "door de strater die op de invalsweg uitmonden smalle te maken, het de voetganger en fietsers makkelijker te maken deze (de invalsweg?) over te steken". Zo komt er ook een woonerf in Cité Delvaux 'op vraag van de bewoners'. Met de wensen' of 'gewettigde eisen (sic) van de bevolking wordt hier o nogal losjes omgesprongen. Van Itterbeek vat het beleid van Sprockeels goed samen "Het zijn oerjes voor het bloeden, maar de wond blijven bloeden".

Sprockeels 2 en 3

De Celestijnenlaan is ook één en ander te doen. Het wegdek wordt er verbeterd en meteen komen er fietspaden. Op vraag van De Paepe (VU) hoe het komt dat de raming van oorspronkelijk 10 miljoen nu plots 18 miljoen bedraagt, antwoordt Sprockeels (weer hij!) zonder blikken of blozen dat de prijzen van de grondstoffen toch gevoelig gestegen zijn. Noteer dat deze 10 miljoen zo in de begroting stond, dus minder dan 3 maand geleden. Later komt ook de oprichting ter sprake van een wijkontmoetingscentrum in de Celestijnenlaan. Ook hier wordt blijkbaar met spek geschoten. Enerzijds wordt beklemtoond dat deze wijk een der meest expansieve is van heel Leuven en dus hoge prioriteit verdient. Anderzijds zijn er volgens De Paepe maar 2 zaaltjes voor respectievelijk 12 en 18 mensen. Volgens het college zijn het er zeker 60! Niet drummen daar achteraan!

En Sprockeels nog eens: "Wij vragen niet beter dan een Sinterklaas-politiek te kunnen voeren, maar we moeten realistisch blijven... We kunnen niet overal grote cultuurpaleizen bouwen".

Ter informatie: voor het gebouwtje in de Celestijnenlaan is 4,5 miljoen voorzien; voor de evenementenhallen liepen vorige ramingen al op tot zo'n 500 miljoen! Maar die is er natuurlijk nodig...

nog eens dossiers

Punt 21 van de agenda geeft weer een staaltje van de degelijke dossiers die de gemeenteraadsleden kunnen inzien.

Er wordt een principiële beslissing gevraagd over de 'heraanleg' van de Muntstraat en 's Meierstraat. Maar wat dit inhoudt, welke richting men daarmee uit wil, daar hebben de gemeenteraadsleden het raden naar. Van Sina legt dan omstandig uit hoe men deze straten 'verkeersarm' wil maken, waarop Van Mellaert repliqueert dat "die uitleg eigenlijk bij de principiële beslissing hoort", in het dossier dus...

wetstraat te leuven

Onze beleidsvoerders doen blijkbaar erg hun best om overheidsdiensten die vanuit Brussel gedecentraliseerd worden, naar Leuven te halen. Zo zal binnenkort de afdeling Vlaams Brabant van het Nationaal Instituut voor de Huisvesting een onderkomen vinden eerst in de Eikstraat 14, daarna in de Naamsestraat 70. Rond de aankoop van die woningen door de stad is vroeger al discussie geweest, de verhuring roept nu ook vragen op. Het jeugdhuis Heiberg, dat vroeger zijn zinnen gezet had op het huis in de Naamsestraat zal nu 'vrede nemen' met de Eikstraat 14 (samen met Jeugd-dienst en Jeugdparlement?). Tobbyack waarschuwt het college (verwijzend naar de vroegere 'Kredietbank' en 'de Georges') van het stadscentrum geen tweede Wetstraat of Bel-

d'hondt in het kegelspel

Het laatste agendapunt blijkt nog de hardste noot te worden voor het college.

De 'Gemeentelijke Commissie voor Advies inzake Ruimtelijke Ordening'-Oprichting en Samenstelling', zo luidt het agendapunt.

Het betreft hier een adviesorgaan, voorzien in de wet op de RO van 1962, waarvan de oprichting in alle gemeenten van meer dan 10.000 inwoners nu van 'hogerhand' gestimuleerd wordt. Vooral in de wettelijk voorziene inspraakprocedure bij BPA's e.a. speelt het een belangrijke rol (o.a. de behandeling van de bezwaarschriften). Naast vertegenwoordigers van een aantal socio-ekonomische belangengroepen (Boerenbond, Unief, Handelaarsverbond, enz.) en van de verschillende adviesraden (jeugd, sport, gezin, bejaarden, milieu) zitten ook de politieke fracties in deze adviescommissie. Maar hier komt de kat op de koord. Deze vertegenwoordiging gebeurt volgens het systeem D'Hondt. En wat is het resultaat? De VU krijgt géén vertegenwoordiger (3 CVP, 2 BSP, 1 PVV). Heibel alom, natuurlijk! Diskriminatie, ondemokraties, enz.

Niemand van onze gemeenteraadsleden denkt eraan te vermelden dat de gemeenteraad zelf reeds volgens het systeem D'Hondt is samengesteld (waarbij de grootste partijen dus worden bevoordeligd) De Gemeentelijke Commissie voor Advies is dus een (D'Hondt in 't kwadraat).

Maar Tobbyack heeft de oplossing al klaar: geef eerst elke fractie één vertegenwoordiger en verdeel de overige volgens het systeem D'Hondt. Resultaat: 2 CVP, 2 BSP, 1 PVV, 1 VU. Handig gedaan natuurlijk! CVP-Van Sina moet 1 zetel afstaan aan 'aartsvijand' VU-Van Itterbeek. Hoe dan ook, het punt wordt van de agenda afgevoerd tot over drie weken. We zijn benieuwd! Nota bene: deze omstandige uitleg betekent niet dat wij dit 'vertegenwoordigingssysteem' als democraties beschouwen!

Nu de rust voorlopig is weergekeerd kan het vragenuurtje beginnen. En Van Itterbeek heeft nog iets te vragen... over de omslachtige procedure om bezwaren in te dienen bij een onderzoek "de commodo et incommodo" en vooral over de aanleg van de A2 van Rotselaar naar Mechelen. Zijn motie hiertegen wordt echter verworpen.

'80

Wat men van ons stadsbestuur zeker niet kan zeggen, is dat er een rechtlijnig beleid wordt gevoerd. Inderdaad, op de drie jaar dat ze aan het bewind zijn, hebben onze gemeenterigenten vaak tegenstrijdige dingen gezegd en gedaan. Neem nu de op zijn zachtst gezegd dubbelzinnige houding van het stadsbestuur ten opzichte van de gemeentelijke adviesraden (o.a. jeugd-sport-en culturele raad)!!! Wij hebben altijd moeite gehad te geloven dat een stadsbestuur de adviesraden au serieux neemt. De ervaring leert dat de overheid deze raden dikwijls gebruikt als het in haar kraam past. Komt er kritiek op het beleid dan probeert dat beleid dikwijls voor te wenden dat het maar het advies van één of andere raad heeft gevolgd. Nemen de raden echter stellingen in die tegen het politiek belang van het beleid ingaan, dan worden alle adviezen gewoon over het hoofd gezien en doet het bestuur zijn goesting. Een paar recente voorbeelden om dat te illustreren! Voor de subsidiëring van de sportverenigingen in 1978 volgde het stadsbestuur het advies van de sportraad niet, voor 1979 echter wel. Misschien zult u doen opmerken dat men dan in de goede zin van gedacht is veranderd. Dit zou waar zijn als men bijv. tegenover de culturele raad niet een totaal andere houding had aangenomen. Tussen haakjes: over de driejarige geschiedenis van deze raad kunnen sommige mensen al een boek schrijven. Wij moeten er ons nu echter toe beperken u één staaltje voor te schotelen. Het is al lang geen geheim meer dat bij de totstandkoming van die raad de CVP-strekking democratisch in de minderheid werd gedrongen, dit tot zeer groot ongenoegen van de Leuvense volgelingen van Leo en Wilfried. Onze stadsdirigenten hebben het het bestuur van de raad nooit gemakkelijk gemaakt. Daardoor werd de werking ervan grondig bemoeilijkt. Bewijs? Vandaag is men in de raad (na drie jaar a.u.b.) nog steeds aan het leuteren over allerlei interne reglementen. Onlangs liet het stadsbestuur andermaal zijn voorkeur voor de CVP-kens in de raad openlijk blijken. Het beleid verdeelde de toelagen voor 1979 op de manier zoals de CVP-strekking bij minderheidsmotie in de raad had voorgesteld, dus tegen de wil van de meerderheid der culturele verenigingen in. Een eigenaardige opvatting van democratie, als u het ons vraagt. Nu een andere vraag. De leden van de culturele raad worden al een tijdje overspoeld met allerhande publikaties, brieven enz. ook van organisaties die met Leuven niets te maken hebben en waarvan de doelstellingen niet zo zuiver cultureel zijn. Het is dus duidelijk dat er adressen worden doorgespeeld! Het is normaal dat de stadsdiensten en de Leuvense verenigingen over al deze adressen beschikken, maar de vraag is of men dat onder controle heeft. Of kan om het even wie op het stadshuis zo maar aan om het even wie adressen doorgeven? Zo werd recent bijv. de ledenlijst van de culturele raad doorgegeven aan een niet nader te noemen groothandel uit het Brusselse. Wij stellen daarbij de vraag: wie is daarmee nu het best gediend???

redaktioneel

redaktioneel

DE GEMEENTELIJKE COMMISSIE VAN ADVIES OF HOE BESTAANDE MACHT ZICHZELF ADVISEERT

Binnenkort is Leuven bij koninklijk besluit een commissie rijker. De Gemeentelijke Commissie van Advies is een commissie die haar zegje zal doen in de voorbereiding van het ruimtelijke ordening-beleid van de stad.

Haar taak komt hier op neer :

- De commissie wordt op de hoogte gebracht van voorstudies, voorontwerpen of ontwerpplannen (BPA's e.d.)
- Zij geeft officieel advies tijdens de goedkeuringsprocedure van de gemeentelijke plannen van aanleg. Dit betekent ook dat alle bezwaarschriften langs deze weg zullen passeren.
- Problemen van esthetische aard kunnen de commissie voorgelegd worden, evenals verkavelingsaanvragen.

een oude koe uit de sloot gehaald

Wie meent dat de Gemeentelijke Commissie van Advies het gloednieuw inspraaksnuffje van de jaren '80 is, heeft het verkeerd voor. Reeds in de wet van 29 maart '62, betreffende de organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw, is de oprichting van deze commissie voorzien. Bovendien is men bij de realisatie van de gewestplannen tot het inzicht gekomen dat er een enorm tekort aan inspraak was. Daarom richtte staatssecretaris M. Eyskens een schrijven naar alle gemeenten met meer dan 10.000 inwoners en verzocht hen een gemeentelijke commissie te installeren. De inhoud die men aan dit adviesorgaan anno '80 wil geven bewijst dat het denken rond inspraak nog in de jaren '60 vastzit en weinig of niet evolueerde. De Commissie krijgt als taak "en petit comité" opmerkingen te maken en suggesties voor te dragen ten aanzien van half uitgewerkte of volledig uitgewerkte plannen. M.a.w. de Commissie heeft adviesrecht achteraf.

Over openbaarheid in stadsplanning wordt met geen woord gerept, en evenmin krijgen inspraakprocedures - op een andere leest geschoeid dan de klassieke bezwaarschriftprocedures - bestaansrecht. Het denken over inspraak in stadsplanning dreigt met deze commissie teruggeschroefd te worden tot het klassieke adviespatroon dat vóór het structuurplan werd gehuldigd. Bovendien is deze commissie samengesteld uit vertegenwoordigers van de partijen en van economische en socio-kulturele belangengroepen (Boerenbond, universiteit, Kamer van Koophandel, vakbonden, middenstandsverbond, adviesraden). De voorzitter is niemand minder dan de burgemeester of de schepen van ruimtelijke ordening. Deskundigen en een ambtenaar van stedenbouw kunnen als niet-stemgerechtigden aanwezig zijn. De bedoeling van de wetgever met deze commissie is de 'totoale' (sic) gemeenschap in de voorbereiding van de ruimtelijke ordening te betrekken.

de gemeentelijke commissie van advies heeft niets met inspraak te maken

Een eerste struikelblok is de partij- of groepsgebondenheid van de vertegenwoordigers in de commissie. Het is een verzuilde instelling waarbinnen de bestaande macht zichzelf adviseert. Tot kwalitatief waardevolle beslissingen zal men er niet komen gezien iedereen er het standpunt van zijn groep moet verkondigen. Je kan evenmin stellen dat de bevolking gehoord zal worden. Hoogstens zal een stevig geargumenteed bezwaarschrift tegen een BPA bv. ter sprake gebracht worden.

Inspraakrechten door de gemeente onvoldoende serieus genomen

En verder staat of valt de commissie met de goodwill van het stadsbestuur om konsekvent alle plannen en beslissingen inzake ruimtelijke ordening door te spelen. Tenslotte schuilt in een dergelijk orgaan het gevaar dat men er elke vorm van actie of inspraak mee de mond wil snoeren. Bewonersgroepen zouden wel eens verplicht kunnen worden de commissie te passeren waarbinnen de problemen gemakkelijk op de lange baan kunnen geschoven worden.

Dit alles klinkt wat als gratuite kritiek indien we hier geen andere kijk op inspraak, een tegenvoorstel zouden formuleren. Laten we dit illustreren met een concreet voorbeeld : hoe kan bv. de bevolking betrokken worden bij het opstellen van een bijzonder plan van aanleg, welke zijn de mogelijke spelregels om tot een aanvaardbare participatie van de bevolking te komen ?

1. Bekendmaking van een inspraakprocedure

Met de beslissing van het college om een BPA op te stellen, wordt meteen ook een inspraakprocedure ingezet. Een inspraaktermijn wordt vastgelegd (vb. 3 maand) en de bevolking wordt via de pers geïnformeerd over de bedoeling. Alle geïnteresseerden worden uitgenodigd op een eerste informatievergadering. Er worden deelgroepen gevormd die hun eigen voorzitter, verslaggever en vergaderritme bepalen. Ze hebben een open karakter. Bij het afsluiten

van de inspraaktermijn brengt elke deelgroep verslag uit over haar voorstellen en standpunten. Dit pakket wordt door het College gewikt en gewogen en de beslissingen worden gemotiveerd. Deze werkwijze staat in contrast met de Gemeentelijke Commissie van advies waarin een kleine groep bevoorrecht zichzelf adviseert, en laat een grote, gevarieerde inbreng toe van de bevolking.

2. recht op informatie en inspraakbegeleiding

Een stadsbestuur dat ervan overtuigd is dat de kwaliteit van de democratische besluitvorming met inspraak kan bevorderd worden, dient hiertoe de nodige mankracht, de nodige tijd en nodige financiering te voorzien. Informatie en inspraakbegeleiding zijn immers absolute voorwaarden om tot inspraakresultaten te leiden. Het infocentrum van de stad kan in die zin uitgebouwd worden. Bij het opstellen van een BPA in de procedure zoals hierboven geschetst heeft het Infocentrum tot taak de deelnemers en de deelgroepen met alle nodige informatie bij te staan en waakt zij in samenwerking met de Dienst Urbanisatie over de 'goede vooruitgang' van de uitgestippelde inspraakprocedure. Zij bundelt en publiceert de inspraakresultaten.

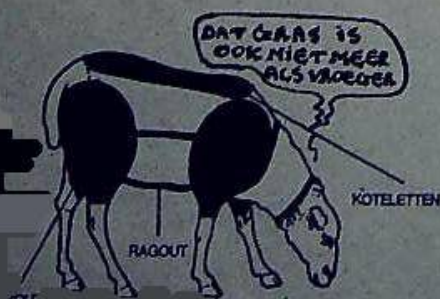
3. recht op een gemotiveerd antwoord

Vanzelfsprekend dient de bevolking zich een beeld te kunnen vormen van de mate waarin met de resultaten van de inspraak rekening gehouden werd. Insprekers hebben aldus recht op een gemotiveerd antwoord.

Informatie in handen van weinigen

Eigenlijk druist zo'n Gemeentelijke Commissie van Advies in tegen de hierboven geschetste standpunten. Men heeft nog niet begrepen dat stadsplanning een zaak is waarbij de bevolking vanaf het begin moet betrokken worden. De dynamiek die van mensen zou kunnen uitgaan wordt gevangen in een gesloten commissie en tot een confrontatie van ideeën, die tot een goed beleid zouden kunnen leiden, komt men niet. Wie in deze Commissie zijn zitje krijgt, zit weliswaar aan de bron van informatie over het ruimtelijk beleid van de stad, maar speelt een gevaarlijk spelletje indien hij of zij meent representatief te zijn voor de bevolking. Laten we het daarom nog eens herhalen : de Gemeentelijke Commissie van Advies heeft niets met inspraak te maken !

Jos Zuallaert
Opbouwwerker

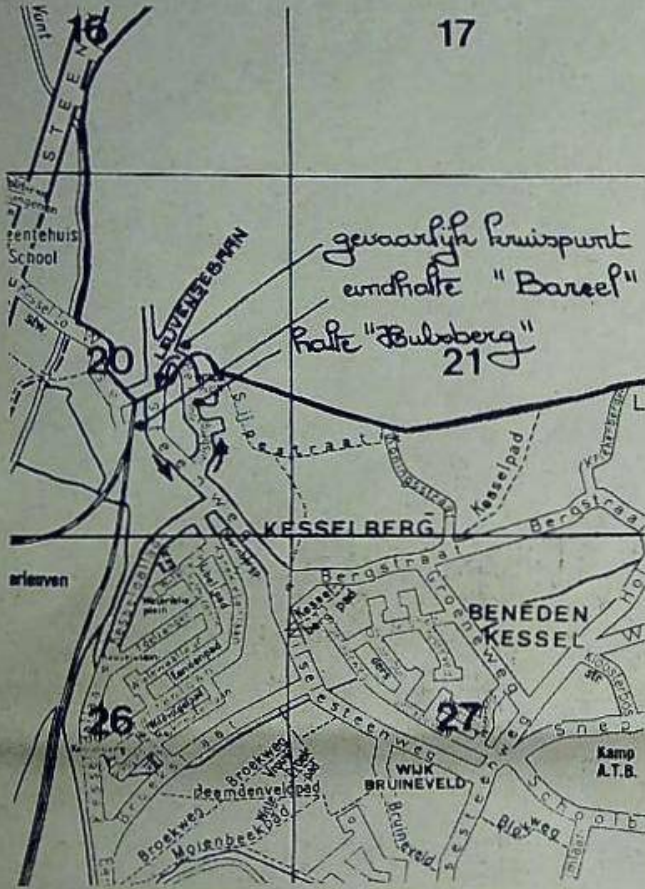
...CHT OP GROEN VOOR DE AUTOBUS

Maandelijkse dooi in de Nationale maatschappij voor Buurtspoorwegen (NMVB)? Enkele reken gelezen vernamen we verrast dat de NMVB dacht aan een experiment met lichtenbeïnvloeding en een uitbreiding van buslijn twee naar de wijk Kesseldal. Elke verbetering is zeer welkom, als het maar geen prijsverhoging is, nietwaar? Daarom vroegen we Frans Dumont, medewerker van de werkgroep openbaar vervoer, naar zijn mening over deze maatregelen van de NMVB. Het is een kritisch stukje geworden van een sympathisant van het openbaar vervoer. Ook discussie is meer dan welkom in het anders zo gesloten oranje-bus-wereldje. Elke chauffeur die ter hoogte van de Kesselberg de Wilselsteenweg in de richting Holsbeek verlaat, bevindt zich in een weinig overzichtelijke bocht. Uitgerekend daar mag hij zich om de twintig minuten een oranje autobus verwachten die plots uit de wijk Hulsberg opduikt.

Op het eerste zicht lijkt dit een prachtig initiatief, dat de belastingbetaler echter tienduizenden franken gaat kosten. Bij nader inzicht kan de veiligheid van het kruispunt gewaarborgd worden zonder een centiem uit te geven. Het volstaat de autobussen hun keerlussen in omgekeerde zin te laten maken en de eindhalte "de Bareel" van de Wilselsteenweg naar de wijk Hulsberg te verplaatsen. Dergelijke maatregel kan geluidshinder voor bepaalde bewoners van de wijk met zich meebrengen. De oranje autobus veroorzaakt nu eenmaal te veel lawaai. Het staat echter nergens geschreven dat een autobus aan zijn eindhalte op volle toeren moet draaien. Zo moeilijk is het nu ook weer niet om de motor enkele minuten af te zetten. Het geld voor dit kruispunt zou veel beter besteed worden aan de inrichting van of experimenten op lichtenbeïnvloeding op kruispunten waar dit voor het openbaar vervoer echt nodig zal zijn. In het kader van het structuurplan voor Leuven wordt namelijk gedacht aan een systeem van verkeersstraten die aan elk kruispunt beschermd zullen worden door verkeerslichten. Deze lichten zullen het de auto's uit de zijstraten onmogelijk maken deze verkeersaders te kruisen. Uitsluitend het openbaar vervoer zou deze verkeersstraten kunnen dwarsen. Hiervoor zal elke autobus met een zendertje uitgerust worden dat het licht op rood laat springen voor de gewone verkeersstraat. We hadden gehoopt dat dit lichtenbeïnvloedingssysteem zou uitgetest worden in de stad.

Het gevaarlijke kruispunt aan de Kesselberg is niet de enige reden geweest waarom buslijn 2 de laatste weken in het nieuws is gekomen. Op verzoek van het stadsbestuur zal de NMVB vanaf de maand juni om het uur een bus via de Kesseldallaan en de Broekstraat laten rondrijden om de wijk Kesseldal te bedienen. Een bus per uur is wel wat weinig om van een aantrekkelijke verbinding met het stadscentrum te spreken. In vergelijking met de bejaarden van het rusthuis Fabiola, gelegen naast het park Heuvelhof te Kessel-lo, hebben de bewoners van de wijk Kesseldal echter niet te klagen. Het verzoek van de bejaardenraad van Kessel-lo om het rusthuis Fabiola en de bejaardenwijk langs de Kortrijkstraat in het busnet in te schakelen, werd door de NMVB afgewimpeld. Volgens de NMVB zouden niet-geïnteresseerde reizigers tot een omweg genoopt worden en door de omleiding van bus 2 zou de drukke halte aan de Ruelensstraat wegvallen. De NMVB rept echter geen woord over het feit dat de loopafstand tussen de bejaardenwijk en de dichtsbijgelegen haltes te groot is en dat de "drukke" halte aan de Ruelensstraat bij het omleiden van bijvoorbeeld 1 bus per uur, nog altijd door 3 bussen per uur zou bediend worden. Wanneer een buslijn via een residentiële woonwijk kan omgelegd worden, moet dit ook mogelijk zijn via een bejaardenwijk. Een bejaarde zal eerder dan werknemers en schoolgaande jeugd geneigd zijn om overdag gebruik te maken van het openbaar vervoer.

Frans Dumont.

Het stadsbestuur heeft reeds in het verleden maatregelen getroffen om het gevaarlijke kruispunt van Berkenhofstraat en Leuvensebaan te beveiligen. Geen enkel voertuig, de autobussen van NMVB uitgezonderd, mogen dit kruispunt vanuit de wijk Hulsberg oprijden. Naar aanleiding van een zwaar ongeval dat zich onlangs op deze plaats voordeed, heeft het stadsbestuur aan de NMVB voorgesteld om verkeerslichten aan te brengen die op de Leuvense baan altijd op groen en in de Berkenhofstraat altijd op rood zullen staan. De bussen zouden met een zender worden uitgerust om het verkeerslicht voor hen op groen te doen springen. Lichten beïnvloeding noemt men dat.

EEN ABONNEMENT IS ZIJN GEWICHT

OP 'T DIJLEPAARD IN GOUD WAARD

abonnement 200fr steunabonnement 400fr
rekening 001-0596401-24

DIEREN HOUDEN VAN M

HOE HET BEGON

De eerste verordeningen inzake dierenbescherming dateren van rond 1790 met het decreet op de gemeentelijke plichten dat slaat op het loslopen en dwalen van dieren (en mensen). De gemeente zou moeten voorzien in schutthokken, maar dit is nooit in praktijk gebracht, zelfs heden ten dage niet.

In 1809 verschijnt er een koninklijk besluit over het tegengaan van hondsdelheid en razernij. Volgens deze wet moeten alle verdachte beesten opgesloten en afgemaakt worden. In die tijd spreekt men dan van de zogenaamde "Hondendief", die alle loslopende honden en katten neerknuppelde. Vanuit de hogere kringen kwam verzet tegen deze praktijken. Jules Roel richtte te Veerders de maatschappij tegen wreedheid jegens de dieren - Veeweyde op.

Deze organisatie breidde zich uit over het hele land. In 1923 werd de afdeling Leuven opgericht. In 1930 werd een huis in de Bankstraat verworven, dat in die tijd alleen stond, en ingericht als Dierenasiel. In 1977 verhuisde Veeweyde van de Bankstraat naar de Diestsesteenweg (naast het voetbalveld) vanwege de overlast voor de burens in de Bankstraat. Officieus had men de toelating gekregen om op het nieuwe adres een asiel te bouwen. Tijdens de 'de commodo et in commodo'-procedure kwam geen enkel bezwaar. Maar enkele dagen later verzamelden enkele mensen handtekeningen voor een bezwaarschrift. De bouwwerken die al gestart waren, moesten stilgelegd worden. Men kreeg slechts de toelating om zes dieren te houden. Waarschijnlijk zal men binnen enkele jaren over een nieuwe inplantingsplaats voor een groot asiel kunnen beschikken, op ruime afstand van de bewoonde wereld.

Het huis op de Diestsesteenweg blijft behouden omdat het vlot bereikbaar is, ook voor mensen die niet over een wagen beschikken.

De oprichting van de Vlaamse Vereniging voor Dierenbescherming is van veel recentere datum (1975) en heeft een communautaire oorsprong. (Ja, ook dieren hebben taalproblemen) De vereniging ontstond in Aarschot en breidde geleidelijk zijn activiteiten uit over het hele Vlaamse land. De VVDB beschikt over een opvangcentrum in Holsbeek. De dieren worden dan verder overgebracht naar Aarschot, waar een groot asiel gevestigd is.

Zo bestaan er op dit ogenblik 2 dierenbeschermingsverenigingen naast elkaar, wat veel aan leiding gaf tot de nodige wijzigingen. Zo kon men op de stand van Leuven-Veeweyde op de Handelsbeurs van 1978 lezen: "Dierenbescherming Leuven-Veeweyde, 55 jaar, de enige in Groot-Leuven". Er werd zelfs een rechtszaak ingespannen.

Deze vereniging heeft nu zijn eigen activiteiten en krijgt evenveel subsidies van het gemeentebestuur, jaarlijks 10.000 fr. Dat maakt dat Leuven in Vlaams-Brabant er inwoner aan de kop staat wat betreft de dierenbescherming. Geen reden om te denken dat die 20.000 fr zijn slechts een klein beetje op een hete plaat. In vergelijking met Nederland is het hier nog treurig genoeg. Daar is de dierenbescherming nog in de kinderschoenen. Ook bijvoorbeeld in België is de dierenbescherming veel minder ontwikkeld. Het is een goede coördinatie van de verschillende stromen...

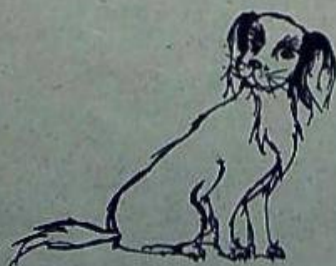

DIEREN EN POLITIEK

We (VVDB) vroegen eens aan een kamerlid waarom de politici zo weinig aandacht schonken aan de dierenbescherming. Het antwoord was even laconiek als betekenisvol: "Wel, het is eenvoudig, het zijn geen kiezers." Dat mag niet gezegd worden van onze burger-vader Van Sina, die beschermend lid is van de Vlaamse Vereniging voor Dierenbescherming.

DIEREN BESCHERMING: WAT IS DAT?

Om U een idee te geven van wat de dierenbescherming zoal doet, geven we een samenvatting van de cijfers van Leuven-Veeweyde. Van de VVDB beschikten we niet over cijfers, hopelijk voelen zij zich niet benadeeld. In de periode 16/5/1978 tot 30/6/1979 werden 1596 honden opgenomen. Hiervan konden 139 honden terug aan de eigenaar terug bezorgd worden. 436 honden kregen een nieuwe meester. De Overige honden dienden ingeslapen te worden. Om alle misverstanden uit de wereld te helpen: er worden geen dieren verkocht voor vivisectie. In dezelfde periode werden 861 zwervende of verwilderde katten en jonge poezen binnengebracht. Slechts een klein aandeel kon terug aan de eigenaar bezorgd worden of vond een nieuwe meester. Honden en katten zijn de meest frekwente huisdieren maar ook andere dieren werden aan de dierenbescherming toevertrouwd: eend, reebok, buizerd, cavia, hamster, geit, konijn, schaap, torenvalk, merel, duiven, meerkataap en andere soorten apen.

Naast deze plaatselijke activiteiten zijn er nog een aantal nationale en internationale actiepunten zoals de handel in exotische dieren, vivisectie, afslachten van dolfijnen in Japan, de bioindustrie,...

EN DE KAT KWAM WEER ...

Het feit dat vele bezitters van poezen hun diertjes zo maar langs straten en wegen laten lopen brengt met zich mee dat dezen gedreven door hun natuurlijke voortplantingsdrang, regelmatig met jongen thuiskomen. Als u weet dat één enkele wijffjeskat per jaar tot 20 jongen krijgt, dan kunt U zich misschien voorstellen wat er gebeurt als tientallen van zulke evenementen regelmatig voorkomen. Indien een meester zijn kat goed verzorgt, zal hij trachten een plaatsje te zoeken voor de jongen. Door de grote overmacht aan geboorten zal hij ze in het beste geval, indien hij ze niet kwijt raakt, naar de dierenbescherming brengen, die ze op een humane wijze zal laten inslapen.

Nu is het echter zo dat de meeste kattenbezitters dikwijls het nest jongen zelf likwideren of ze gewoonweg ergens achterlaten. En van daaruit begint het hele probleem.

Met de beste bedoelingen bezielde handelen dan echte dierenvrienden zoals van hen verwacht mag worden - zij beginnen de gevonden diertjes in hun tuin te voeden - Wat zou daar verkeerd aan zijn? Wel, na een paar maanden zijn het er geen twee meer maar zes tot acht. Ja hoor, kleine poesjes zijn lief en hebben recht op leven zoals ieder levend wezen. Maar daar begint de miserie en het leed van die stakkers, want van die zes of acht jongen, worden er na een paar maanden, vier of vijf geslachtsrijpe wijffjeskatten, die op hun beurt jongen krijgen... en begin maar te tellen. Eender waar of hoe zullen zij zich trachten in stand te houden en dat wordt dan in de straat of wijk een plaag, niet alleen voor de dierenvriend die ter goeder trouw handelde maar vooral voor degenen die niet zo op dieren gebrand zijn. Dan begint de ellende van vergif strooien, klemmen leggen, doodschieten en dergelijke wrede heden meer.

Eigenaars van katten kunnen dit probleem vermijden door hun kat te laten steriliseren, zodat de overbevolking wordt tegengegaan. Op die manier wordt de overlast van de katten vermindert en zullen ook de andere mensen, die niet zo veel van katten voelen, misschien wat meer genegen zijn deze dieren wat vriendelijker te handelen.

... HAAL ZE IN HUIS

EEN AAP IN DE DAGOBERTSTRAAT

Om 3,30 uur rinkelde de telefoon. Nog sla-erig en met gesloten ogen nam ik de kwel-geest ter hand en mompelde met verwaasde stem ... Hallo!... Dierenbescherming Veeweyde... aan de andere kant van de lijn lonk het opgewonden ... U spreekt met de wijkwacht van Leuven ...of U direkt wil komen? Er springt een aapje lijk zot in de gang rond en wij kunnen het onmogelijk bereiken... Ik kom!

Bed uit en vlug iets aangetrokken, een flinke geeuw en met spoed het nodige materiaal bijeengescharreld, de wagen gestart en full speed naar de Rijkswachtkazerne in de Dagobertstraat.

Indedaad sprong daar een aapje tussen de buizen van de centrale verwarming langs het plafond, of eerder angstig kijkend van links naar rechts.

Na een paar vergeefse pogingen werd het diertje gevangen met een schepnet en in een kooi geplaatst.

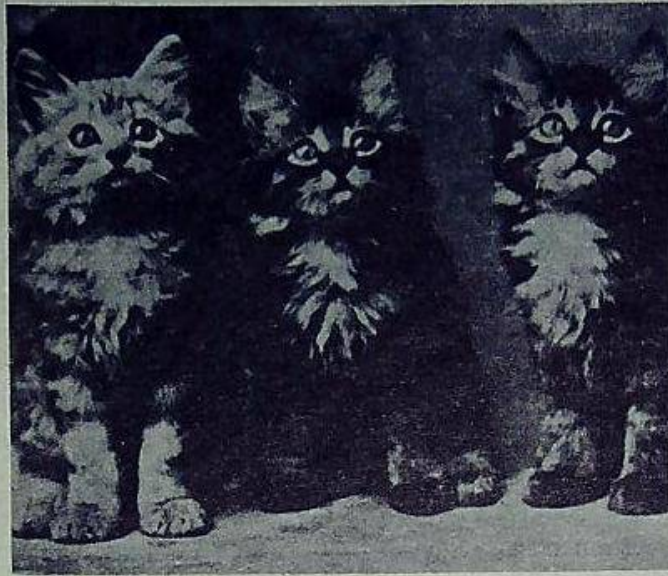
De dag daarna verscheen er een berichtje in de pers over deze ongewone gebeurtenis. De eigenaar reageerde hierop en zo kon het troeteldiertje terug bezorgd worden aan de eigenaar.

Wij waren natuurlijk blij dat deze zaak snel opgelost was maar het zou toch beter zijn wanneer deze dieren in hun natuurlijk milieu konden blijven en de handel in exotische dieren zou verdwijnen. U kent de drama's die zich afspelen in de illegale handel van deze dieren. Op Zaventem ontdekten men onlangs een transport waarbij bijna de helft van de dieren omgekomen was.

De klachten, die door de dierenbescherming behandeld worden zijn vooral:

- Weidedieren, die gedurende heel de winter buiten staan zonder eten, noch drinken, zonder schuilgelegenheid. Men heeft ooit pony's uit het ijs moeten kappen, die vastgevroren waren.
- onrechtmatig doden en vangen van katten en honden
- vrijwillig achterlaten van dieren zonder verzorging
- aan de ketting leggen van honden,
- vogelvangst

Er wordt meestal een klacht ingediend bij de politie. In heel wat gevallen wordt de zaak geklasseerd of een zeer lichte straf uitgesproken.

EEN DIER AANNEMEN

Indien U een dier een nieuw tehuis wil geven dan is dat uitstekend, maar al te dikwijls gebeurt dit lichtzinnig: "Ma, krijg ik een hondje?" ... Vooraleer U een dier aanneemt, dient U zichzelf de volgende vragen te stellen:

- Wat kost mij de dagelijkse verzorging van een dier? Een gemiddelde hond, die verzorgd wordt, kost ongeveer 15 tot 20 duizend frank per jaar.
- Hoeveel tijd zal ik er aan kunnen besteden? Een dier is een sociaal wezen en vraagt zodoende dat men er zich mee bezig houdt.
- Zijn de leden van mijn familie en huiseigenaar akkoord? Een goede afrastering van de tuin is onontbeerlijk. Het is zeker niet de eerste keer dat een burentwist over dit onderwerp ontstaat.
- Zal ik mijn dier kunnen meenemen op reis of er een behoorlijke oplossing voor vinden?

DIEREN NIET TOEGELATEN

Het houden van dieren op de appartementen van de gewestelijke maatschappij is tot een echt probleem uitgegroeid. Hoewel er in het kontrakt staat dat het houden van dieren verboden is, zijn er in de loop van de jaren toch heel wat dieren binnengebracht. Andere bewoners zijn echter helemaal niet gediend met deze aanwezigheid, waarvan de sporen (u weet wel wat we bedoelen) in de hall en de liften terug te vinden zijn.

Buurthuis 't Lampeke probeerde te bemiddelen in dit konflikt. Ze bezochten een aantal huurders in het Vriezenhof en belegden een vergadering, maar met weinig succes. Men heeft in ieder geval besloten met de direktie te gaan praten.

De dierenbescherming doet daarom een regelmatige controle bij de mensen, die een huisdier aannemen. Ook personen beneden de 21 jaar kunnen geen dier adopteren, omdat een dier geen speelgoed is dat men kan laten liggen of wegwerpen als men het beu is.

We proberen U niet te weerhouden om een dier te adopteren, integendeel. Maar in uw eigen belang en in het belang van het dier is het belangrijk deze beslissing goed te overdenken.

DIERENPROEVEN

Konijnen vormen slechts een onogelijk onderdeel van de driehonderd miljoen dieren, die jaarlijks in de wereld worden opgeofferd aan de verbetering van de schoonheidsprodukten van de vrouw. Om ogenschaduw te testen worden zeer vaak albinokonijnen gebruikt. Ze hebben uiterst gevoelige traanklieren en hun reacties staan zeer dicht bij die van de mens. Vooraleer de cosmetica op de oogleden worden aangebracht, wordt een stukje kleefband op de wimpers aangebracht. Dit wordt dan met een ruk weggetrokken. Hierdoor wordt de huid zeer dun. Indien de ogenschaduw schadelijk is, treedt er bijna onmiddellijk een infectie op. De ontsteking kan verscheidene weken duren. De shampoo voor kinderen wordt getest door ze in de ogen te gieten. Indien de konijnen wenen, wordt de zuurtegraad in de shampoo verlaagd. De proef zal herhaald worden tot het product geschikt bevonden wordt voor de produktie. Maar voor het konijn komt dat ogenblik vaak te laat. Tegelijkertijd is soms hun lijf gedompeld in een bad van parfums en deodorants om de inwerking van deze produkten op hun gestel na te gaan.

De Vlaamse Vereniging voor Dierenbescherming.

Voor alle inlichtingen kan U terecht bij

Mevr. J. Boxy
Dekenstraat 57
3000 Leuven

tel. 016/ 220096

Lidgeld, steun,... kan U storten op rekening 230 - 0402397-61

Koninklijke Vereniging tegen de wreedheid jegens de dieren VZW - Veeweyde

adres: Diestsesteenweg 324
3200 Kessel - Lo

tel : 016/ 254218

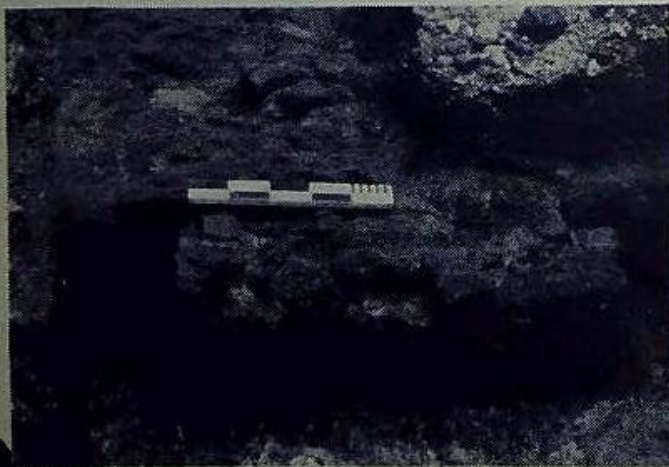
Wie deze vereniging wil steunen, kan storten op rekening 000-0060769-47

STADSARCHEOLOGIE IN LEUVEN

Op 20 maart startte in de pauzekamer van het fakulteitsgebouw Letteren en Wijsbegeerte (Blijde Inkomststraat 21) de tentoonstelling "Leuven graaft naar zijn verleden", waar met foto's, tekeningen en grondstenmateriaal getracht wordt een overzicht te geven van wat er in de loop der jaren gered kon worden van het Leuvense bodemarchief". En dit laatste slaat niet op enkele stoffige dossiers die toevallig onder de grond geraakt zijn, wel op de historische en nog vele andere gegevens die men uit de Leuvense ondergrond kan halen. Zo bracht een opgraving in het koor van de Sint-Pieterskerk (1956) een deel van de oudere romaanse kerk, waarvan slechts schaarse feiten bekend waren, aan het licht. Recente opgravingen in de Wieringsstraat toonden aan dat de bewoning van dat deel van de oude stadskern op z'n minst teruggaat tot de 12de / 13de eeuw. Dat reeds veel van dit bodemarchief onherroepelijk vernietigd werd zal wel duidelijk zijn. Men denke maar even aan het nieuwe RTT-gebouw op de Vismarkt, waar vroeger de binnenhaven van de stad gelegen was. De nieuwe vleugel van het Sint-Pietersziekenhuis, appartementsgebouwen, nieuwbouws van partikulieren, wegenwerken, het leggen van rioleringen, ... enz. Alle zoveel voorbeelden van de schandalige manier waarop men hier in het Leuvense te keer is gegaan, en nog gaat.

Reeds geruime tijd deed zich dus de noodzaak voelen op dit vlak eindelijk een aanvang te maken met een systematische studie en registratie. Naar aanleiding van een noodopgraving aan het Ladeuzeplein (kantoren van de Kredietbank !!!) begin december '79, werd er binnen de universiteit beslist een werkgroep voor middeleeuwse en moderne archeologie op te richten. Dez werkgroep bestaat uitsluitend uit studenten archeologie, en werd onder supervisie geplaatst van afdeling archeologie.

Niet lang nadien, eind januari '80, begon deze groep onder leiding van Prof. Dr. J. Mertens, op aanvraag van dhr en mevr Maeschalk-Viane een noodopgraving op het binnenplein van het stadhuis, waar men bij graafwerken in het kader van de algemene restauratie op resten was gestoten van een konstruktie in ijzesteen.

Zicht opgravingen stadhuis

De Leuvense werkgroep voor middeleeuwse en moderne archeologie kan natuurlijk niet anders dan een tijdelijk karakter hebben, en al vlug werden contacten gelegd met het stadsbestuur; met het voorstel een permanente dienst stadsarcheologie op te richten. Dit voorstel werd heel positief onthaald, en het wachten is nu op een concrete uitwerking ervan. Laat ons hopen dat de stad Leuven spoed zet acter deze zaak, ze zou dan na Gent de eerste zijn om een degelijke dienst stadsarcheologie uit te bouwen, iets wat velen haar zullen benijden.

Zicht opgravingen Ladeuzeplein

Maar zo ver zijn we nog niet, wat er op neer komt dat in afwachting van een permanente uitbouw de Leuvense werkgroep voor middeleeuwse en moderne archeologie zo goed en zo kwaad mogelijk deze lacune zal moeten proberen te vullen.

Vandaar een kleine oproep: Indien je op de hoogte bent van geplande of aan gang zijde graafwerken, zowel in Leuven-centrum als in Groot-Leuven, en je vermoed dat dit archeologisch gezien wel eens interessant zou kunnen zijn, kan je ons dan een seintje geven? Ons kontakt

Ons kontaktadres: Dhr. A. Provoost
Fakulteitsgebouw L&W
- Blijde Inkomststraat 21
3000 Leuven
tel 016/238851 toestel 336

De tentoonstelling "Leuven graaft naar zijn verleden" loopt tot en met 2 april, en is elke werkdag toegankelijk van 11.00 u tot 19.00 u, 's zaterdags van 9.00 u tot 13.00 u.

J. Van Impe.

doppers opgelet: uw wil wordt wet

Het Leuvense Dopkomitee, de 2 vakbonden en hun jongerenorganisaties voeren al geruime tijd actie om de dopsituatie in het Leuvense gevoelig te verbeteren. Hun eisen daarvoor zijn de volgende:

- afschaffing van het stempellokaal in de Marktstraat dat te klein, te vervallen en te gevaarlijk gelegen is;
- openstellen van 2 nieuwe stempellokalen in Leuven centrum;
- verwerving van een bijkomende stempelgever zodat een ruimere spreiding van de controle mogelijk wordt.

Eind februari werden op een petitie met deze eisen, liefst 530 handtekeningen van Leuvense doppers verzameld. Met die eisen werd dan naar gemeenteraad getrokken waar een delegatie van doperse vertegenwoordigers bij burgemeester en schepenen nogmaals aandrong op een spoedige oplossing van de hele zaak.

Impens geen onmenselijke... worden z...

DE BEWONERS VAN DE PLEINSTRAAT ERGEREN ZICH BLAUW

De reden van dit ongenoegen ligt in de blauwe zone, die onlangs in deze straat werd ingevoerd. Het betreft hier een woonstraat, waar geen enkele handelsgelegenheid gevestigd is. Enkel de wagens van de bewoners worden er geparkeerd. De aanleiding tot het instellen van de blauwe zone, was een klacht van enkele bewoners tegen de wagens van de werknemers van PHILIPS, die in deze straat geparkeerd zouden worden. Inderdaad, sommige werknemers parkeren hun auto in het bovenste gedeelte van de Pleinstraat en rond het speelplein om 's avonds vlugger weg te kunnen, hoewel er meer dan genoeg parkeergelegenheid is op de parking van PHILIPS. In het grootste gedeelte van de pleinstraat behoren de wagens aan de bewoners en zij worden dus in eerste instantie door deze maatregel getroffen. Een tweede argument was de parkeergelegenheid van een gehandicapte.

Het invoeren van de blauwe zone gebeurde ondanks het protest van de meerderheid van de bewoners en de beloften die in 1978 door de politiciers gedaan werden. We citeren uit een brief van schepen CNOPS van 6/9/78: "in verband met uw schrijven van dd. 15 augustus 1978 zal U reeds antwoord gekregen hebben van de Heer Burge-meester waaruit blijkt dat de maatregelen, genomen voor het invoeren van de blauwe zone momenteel geschrapt zijn. Ik denk dat na de uitvoering van de infrastructuurwerken het invoeren van de blauwe zone niet meer nodig zal zijn."

Groot was de verwondering en het ongenoegen, toen enkele weken geleden een plaat met het teken van een blauwe zone geplaatst werd. Er werd een nieuwe petitie gedaan en hieruit bleek nogmaals dat de meerderheid van de bewoners tegen de blauwe zone was. Een minderheid van bewoners, die over een garage beschikken, was voor de blauwe zone omdat zij op die manier vlak voor de deur kunnen stationeren wanneer zij boodschappen gedaan hebben. Dank zij hun relaties op het stadhuis, zouden zij in staat geweest zijn om hun mening aan alle mensen van de straat op te dringen. Berichten in de pers zoals "KWB ST-Antonius voor de blauwe zone in Pleinstraat", duidt aan over welke boeg zij het gegooid hadden.

De verkeersregeling werd dan op een nacht in de letterlijke zin omgebogen. Enkele dagen later stond de plaat weer rechtop. Toch blijkt er iets doorgedrongen te zijn tot op de verkeersdienst van de stad. De bewoners kregen een brief in de bus om hun voorkeur uit te spreken over 2 voorstellen, die eigenlijk geen voorstellen genoemd kunnen worden. Het eerste voorstel voorzag in het behoud van de blauwe zone en het tweede voorstel sprak over een blauwe zone voor de helft van de Pleinstraat. (welke helft? tot waar?) Als reactie hierop werd een buurtvergadering bijeengeroepen, die het volgende voorstel formuleerde:

1. behoud van blauwe zone met parkeervergunning voor de bewoners.
  2. afbakening van de parkeerplaatsen. Eén parkeerplaats dient voorzien te worden voor een gehandicapte, vlak voor zijn deur.
  3. Aanbrengen van fietsenstallingen.
- Dit geval doet ons duidelijk vragen stellen bij de aanpak van problemen van ruimtelijke ordening door het gemeentebestuur. De enquête en de hele aanpak toont aan hoe stuntelig en geïmproviseerd men te werk gaat. Volgens de laatste berichten denkt men er aan om de blauwe zone weer ongedaan te maken.

Maar met het verdwijnen van de blauwe zone zijn de verkeersproblemen voor de bewoners rond de Tiens poort nog niet opgelost. Er hangt een nieuwe verkeersregeling in de lucht. Waakzaamheid blijft dus geboden. Meer hierover in het volgende nummer.

HET FIETSENDE DIJLEPAARD

ONTHULT DEZE MAAND:

De waarheid over
uw verdwenen velo

Welke Leuenaar heeft niet enkele uren van zijn leven doorgebracht met het zoeken naar de verdwenen fiets van hemzelf, zijn vrouw, kinderen, vrienden, vriendinnen, opa of nonkel Isidoor? Wie kijkt niet nadenkend naar de rijwielen aan het station, zich afvragend hoeveel percent van wat daar bijeen staat ooit op onwettige wijze van eigenaar is veranderd?

Wat voor sommigen onder ons een hobby is, is voor anderen een beroep. We gingen praten met meneer Wouters van de politie in Heverlee, de Groot-Leuvense expert op het terrein van gestolen fietsen. En ziehier wat we zoal te horen kregen.

Vorig jaar kreeg de politie 2200 aangiften van gestolen rijwielen te verwerken. Hoeveel niet-aangegeven diefstallen er daarbuiten nog zijn, is natuurlijk een raadsel.

Van die 2200 worden er zowat de helft teruggevonden. Mensen geven een seintje als er al dagenlang een fiets in hun voortuintje ligt die door niemand wordt gebruikt. Uit de Dijle en de vijvers die Groot-Leuven rijk is, wordt ook regelmatig één en ander opgevisst, dat ooit nog een fiets moet geweest zijn. De politie zelf houdt regelmatig opruiming van rijwielen die in overtreding staan. Voor wie het nog niet weet: je mag je vehikel alleen parkeren (a) in de daarvoor bestemde staanders; en (b) op het voetpad van het gebouw waarin je je bevindt, dit laatste dan alleen nog maar op voorwaarde dat de stoep vrij blijft over één meter breedte.

De politie verzamelt dus een heleboel gestolen fietsen. Als er nog een plaat op zit, kan de eigenaar verwittigd worden. Vaak komt die echter niet opdagen, of is hij of zij niet meer te bereiken: studenten veranderen om de haverklap van adres en laten soms geen spoor na.

De gevonden fietsen blijven zes maanden ter beschikking van de eigenaars, daarna worden zij te koop geboden, dit karwei neemt een deurwaarder voor zijn rekening. De opbrengst wordt niet gebruikt om het bal van de politie te financieren (voor wie die verdenking moest koesteren) maar belandt gewoon in de stadskas.

Het overgrote deel daarvan zijn trouwens gelegenheidsdiefstallen. Vooral 's nachts, tussen 6u 's avonds en 8u 's morgens, worden verdwijningen gesignaleerd, en vaak gebeurt het ongeluk terwijl jij binnen rustig zit te fuiven. De daders zijn dan mensen die te lui waren om te voet naar huis te gaan en eventjes jouw rijwiel 'geleend' hebben. Als je te maken hebt met zo'n gelegenheidskiant zit de kans er dik in, dat je eigendom door de politie teruggevonden wordt in een og ander vijvertje, bosje of tegen een blinde muur. Maar tegenslag heb je, als er beroepsdieven in het spel zijn: die verkopen je rijwiel nog vóór jij de kans hebt om naar de politie te lopen. Je fiets wordt getransporteerd naar een andere uithoek van het land, waar hij voor een zacht prijsje in de handen van een nieuwe eigenaar overgaat... en tracht hem dan nog maar eens op het spoor te komen.

Enkele raadgevingen

IK heb de pest aan
raadgevingen

ter voorkoming

1. Let op waar je je fiets neerzet: zo veel mogelijk binnen, of in de fietsenstaanders, en anders voor het gebouw waar je je bevindt. Denk aan de voetgangers en zorg dat er genoeg plaats vrij blijft op de stoep.
2. Zet je fiets altijd op slot. Een ongeluk is is gauw gebeurd. Je gebruikt best een ketting en een hangslot. Als ze per sé jouw fiets willen pikken, kan het meest ingewikkelde slot dat natuurlijk niet verhinderen, maar gelegheidsdieven worden wel afgeschrikt.
3. Als er in je buurt een verdwaalde fiets staat, ligt of hangt, neem dan de moeite om de politie in Heverlee te verwittigen. Je kan hem best niet zelf gebruiken: ook 'lenen' is strafbaar...
4. Weersta aan de verleiding om zelf een fiets te jatten als de jouwe verdwenen is. Je wacht beter op de halfjaarlijkse uitverkoop in Heverlee, daar kan je voor een appel en een ei een vervanger op de kop tikken. En het is altijd beter, een fiets van 500,- te laten pikken dan een van 5000,-....

ter genezing

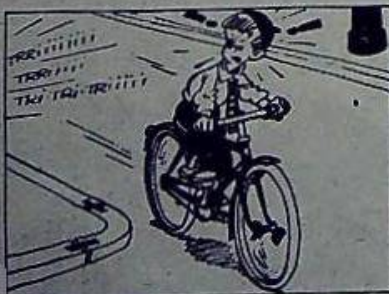
1. Als je rijwiel toch gestolen is, geef het dan ogenblikkelijk aan, ook al heb je weinig hoop dat je je lieveling terugvindt. Op die manier krijgt de politie zicht op de ware draagwijdte van het probleem, wat hen alleen maar kan helpen. Je kan je best tot het politiebureau in Heverlee wenden, daar worden alle fietsdiefstallen van heel Groot-Leuven behandeld. Het kan je helpen als je bepaalde typische kenmerken van je rijwiel kan opgeven: een klein defekt, een zeldzaam merk, een sticker...

2. Je mag natuurlijk ook zelf op zoek gaan: aan het station, op verlaten straathoeken, in de hopen fietsen bij een feestzaaltje, maak je een goede kans. Ga ook eens terug naar de plek waar je fiets verdwenen is, soms is hij alleen even 'geleend' en dan weer braafjes teruggebracht...

3. Ga regelmatig een kijkje nemen in de stallingen van Heverlee, waar alle gevonden rijwielen van heel Groot-Leuven zijn verzameld. Als de plaat van je fiets is gehaald, kan de politie je immers niet verwittigen!

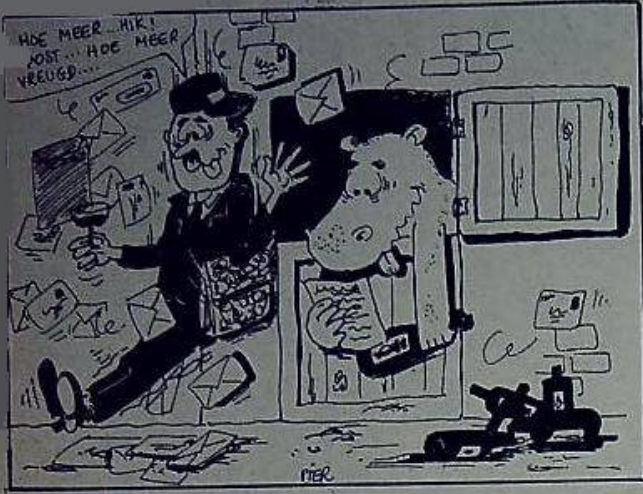
4. Je moet zeker eens een kijkje gaan nemen als de openbare verkoop aangekondigd wordt (in Passe-Partout, Streekkrant enz.). Op de verkoop zelf moet je niet meer afkomen met "Hé dat is mijne velo, krijg ik hem terug?" want dan is het te laat. Je kan hem dan natuurlijk wel proberen terug te kopen...

Alles bij elkaar kan de politie natuurlijk niet veel meer doen dan achter de feiten aanhollen en de diefstallen die nu eenmaal gebeuren zo goed mogelijk oplossen. Om de plaag écht uit de wereld te helpen, zouden de gelegheidsdieven moeten ophouden met te bestaan. Dat is een kwestie van mentaliteitsverandering: 't is niet omdat jouw fiets gepikt is, dat je 't recht hebt om die van een ander te jatten. Nog mooier zou het zijn als in Leuven een aantal eigenaars-loze fietsen ter beschikking konden staan voor die mensen die nu eenmaal dringend ergens naartoe moeten of die geen zin hebben om te voet naar huis te gaan. Maar hoe zoiets praktisch kan geregeld worden, is een hele vraag. En of de mensen die fietsen niet al gauw zouden aanslaan als privé-bezit, is nog een grotere vraag ...

Waren er in Leuven meer fietsen gestolen ergens anders? Moeilijk te zeggen. Leuven is de studentenstad, dat brengt mee dat er hier een geliefd vervoermiddel is. De scholen haast allemaal in het centrum zijn, gebruiken scholieren uit andere plaatsen ook vaak de fiets om elke dag te rijden. Met andere woorden: de Groot-Leuvense circulerende fiets is er in heel veel groter mate dan het gemiddelde (cijfer: 30.000) en het hoeft niet te verwonderen dat er ook

OPENSTALDEUR

ERGE FEITEN OP JAC-LEUVEN

Op 6 februari 80 organiseerde het Jongeren Advies Centrum een vormingsavond voor scholieren en werkende jongeren met als thema "Veilig vrijen". Dit in het kader van de campagne van het Ministerie van Volksgezondheid en het Gezin om voorbehoedmiddelen een ruimere bekendheid te geven (K.B. van 10-14-74). Zowel technische als relationele aspecten van het anti-conceptiegebruik worden dan behandeld. De avond in kwestie werd begeleid door drie Jac-medewerkers (een arts, een seksuoloog en een maatschappelijk werker). Dit was zowat de tiende activiteit van die aard door het Jac verzorgd, telkens met goedkeuring en subsidiëring van het Ministerie van Volksgezondheid. Tot... een eerbaar burgermeende klacht neer te leggen; de procureur liet zich dat geen twee keer zeggen en stuurde de jeugdpolitie op onderzoek uit (zij vormen een onderdeel van de gerechtelijke politie). Een agent meldde zich enkele minuten voor de avond begon met als vraag om te observeren. Dit kon voor ons niet. Het is o.i. uitgesloten dat jongeren eigen ervaringen, vragen en problemen rond anticonceptie kunnen bespreken onder het waakzame oog van de politie. De man der wet begreep dit wonderwel, het was geen punt, enkel een lastige "formaliteit". We zagen er dan ook geen graten in om de agent keurig te informeren over opzet en doel van de avond, wie er aan meewerkte enz... Dit in de overtuiging dat hij een mooi verslagje kon opmaken en de zaak geklasseerd kon worden... Mis echter, de wakkere agent vond het nodig enkele dagen later een paar vrijwillige medewerkers te ondervragen (lees lastig vallen), onaangekondigd verscheen hij zelfs op hun werk. Hoopte hij ons op leugens te betrappen? Verder vond hij het ook nodig om contact op te nemen met het Ministerie van Volksgezondheid, waar hij gaat vertellen dat de bewuste vergadering op het Jac niet publiek was hoewel de wet dit voorschrijft. Dit alles heet men dan 'formaliteiten' of 'feitelijke gegevens' verzamelen. strikt gezien heeft de agent natuurlijk gelijk, ook de anti-terreurbrigade van de rijkswacht mag komen meeluisteren... Wij stellen hier echter tegenover dat anticonceptieproblemen bij jongeren nu serieus dienen genomen te worden en dat vragen hierrond in een rustige en vertrouwde sfeer dienen behandeld te worden, waar voldoende veiligheid en vertrouwen is om uit eigen ervaringen te profiteren. Onder politietoezicht is dit

- Anticonceptie heeft niets met strafrecht te maken, de jeugdpolitie zou zich beter met andere zaken bezighouden.
- Als de politie er toch op staat aanwezig te zijn op dergelijke vormingsavonden, dan gaat hij gewoon niet door.
- Wij aanvaarden controle op de inhoud van ons werk maar dan wel van het Ministerie van Volksgezondheid, die ons subsidiëert.
- Als de jeugdpolitie zich nog eens op het Jac aanbiedt voor gelijk wat kunnen ze een kop koffie krijgen maar ook niets meer, ze zijn onbetrouwbaar.

Het Jac-team.

ASOCIAAL OPTREDEN VANWEGE HET O.C.M.W.-LEUVEN

In onze stad bestaat er een instelling voor sociaal dienstbetoon, namelijk het O.C.M.W. (openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn). Indien ge met bepaalde problemen hebt te kampen kunt ge als eventuele onbemiddelden er naar toe om sociale bijstand te bekomen. Deze dienst is vooral gericht tot ouderen die in nood vertoeven. Onlangs is een 72-jarige weduwe naar de klusjesdienst geweest om hulp te vragen. Zij was in nood. Er moest namelijk bij haar in haar voortuintje een sterfputje gemaakt worden waar haar regenwater kon worden in opgevangen. Daar deze 72-jarige weduwe daar gerechtelijk toe verplicht was, alleenstaande en geen hulp van buitenuit had ging zij naar het O.C.M.W. waar men haar had gezegd dat men haar misschien zou helpen. Een afgevaardigde is eerst komen kijken. Enkele dagen later kreeg zij volgende brief:

Mevrouw,

Ingevolge uw verzoek tot het bekomen van sociale dienstverlening vanwege de klusjes- en schoonmaakdienst, Diensten-centrum, melden wij u dat het Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn van Leuven besloten heeft op uw aanvraag om sterfput te maken niet in te gaan. Indien U zich daardoor benadeeld acht, kunt u binnen de maand na ontvangst van de beslissing, een bezwaarschrift indienen bij de Nederlandse beroepskamer van de provincie Brabant per adres: Eikstraat 22 te 1000 Brussel.

Met de meeste hoogachting;
de voorzitter.

Dit noemt men sociaal dienstbetoon in onze stad. Gepensioneerde mensen die in nood zijn, hulp gaan vragen en dan nog verplicht worden om een gerechtelijk geding in te spannen waar de Staat nogmaals zijn zakken kan aan vullen. Ik vind dit een lafhartige daad van onze stad. Ons O.C.M.W.

Een lezer.

DE MORGEN EN HET ST.-PIETERS-GASTHUIS

Geachte redactie,

In uw bijdrage over het nieuwe statuut voor het St.-Pietersziekenhuis meldt u dat De Morgen op 30/11/79 schreef dat het eerste ontwerpakkkoord (sta me toe erop te wijzen dat akkoord met twee k's geschreven wordt) tussen de stad en de K.U. Leuven (1975) tot stand kwam onder een CVP-PVV kollege. Dit is inderdaad vals. Die verkeerde voorstelling van de feiten gebeurde door een tikfout of een zetfout (een frekwent voorkomend fenomeen bij "De Morgen"). In de editie van 3/12/79 werd die fout echter gecorrigeerd en tevens onze exkuses daarvoor aangeboden. Het feit dat u dit verzwijgt betekent in mijn ogen dat u de krant niet las en bijgevolg nalatig was in uw informatieverzameling vooraleer u een oordeel velde (wat een deontologische fout is) ofwel dat u ter kwader trouw handelde. Mijn al dan niet B.S.P.-lidmaatschap tussen 1971 en 1976 doet dan ook niets ter zake. Ik hoop dat u deze brief zult opnemen in de rubriek 'Openstaldeer'.

Met vriendelijke groeten,
Johan Ackaert
(medewerker 'DE MORGEN')

In de eerste plaats, als je ons tot begrip wil brengen i.v.m. een zet- of tikfout (die helaas niet alsdusdanig herkenbaar is), moet je zelf niet gniffelend leuk gaan doen over onze eigen tikfouten (die wél alsdusdanig herkenbaar zijn), want dan worden we pas woest... We verwijzen u in dit verband naar de spreuk van de splinter en de balk. Bovendien vragen wij ons af of het niet een al even grote deontologische fout - zonet een zware miskleun - is om dagelijks een krant, gevuld met 'zetfouten', waarvan de frequentie varieert, aan de lezers op te dienen. Wij vragen ons af hoelang 'De Morgen' er nog mee zal doorgaan op die manier zowel zichzelf als zijn lezers belachelijk te maken. Een dergelijke verregaande slordigheid maakt van 'De Morgen' een onbetrouwbare informatiebron (wat voor redenen er daar ook voor ingeroepen mogen worden).

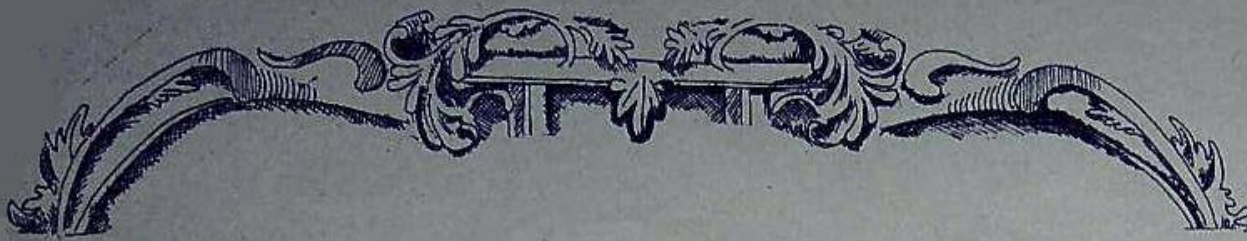
Men kan onze redakteur, die het artikel uit 'De Morgen' van 30/11/79 van iemand anders gekregen had, niet verwijten dat hij óók niet de krant van 3/12/79 gelezen heeft, omdat in de eerste krant een 'zetfout' stond, die op 30/11/79 niet als zetfout herkenbaar was. Wat is dat nu voor een logica? Of wordt van iedere toevallige 'De Morgen'-lezer verwacht dat hij, na 'De Morgen' van vandaag, ook de krant van morgen en ook alle daaropvolgende kranten zou kopen om de 'zetfouten' van de vorige dagen te verifiëren. Voorwaar, een originele manier van klantenbinding! De schampere opmerking over uw al-dan-niet-BSP-lidmaatschap slikken wij weer in. Onze redakteur werd hiervoor op het matje geroepen, waarna de voltallige redactie het matje met flukse greep van onder zijn voeten wegtrok. Die heeft zijn bekomst... En nog iets, we zijn niet ter kwader trouw, maar we hopen dat 'De Morgen' zijn eigen fouten een beetje meer au sérieux neemt.

Het-paard-in-de-staldeer.

FOTO VAN DE MAAND

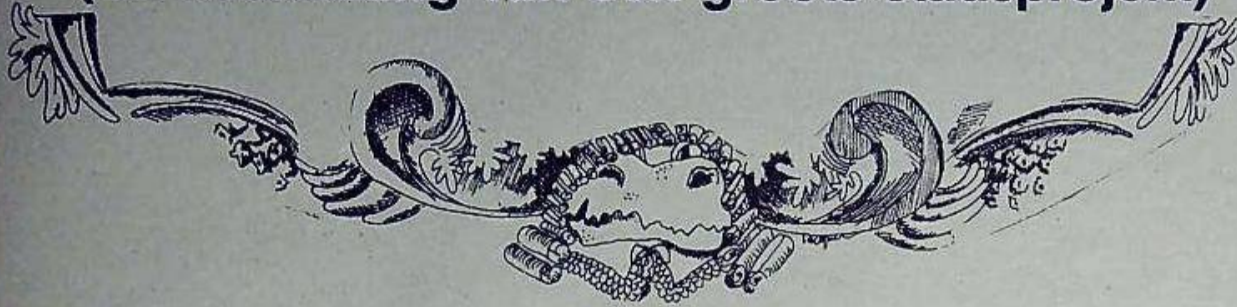
"Bende rijkswachters op de vlucht voor woedende fietsers"

HET FOCHPLEIN

(de mislukking van een groots stadsproject)

Het Fochplein heeft niet altijd bestaan. Het is zelfs nog maar 60 jaar oud. Daarenboven is het nooit de bedoeling van de gemeentelijke overheid geweest er een plein aan te leggen, en zij hadden zeker niet zulke mislukking op het oog als die waarvan wij vandaag getuige moeten zijn. Toch moeten we de oorzaken van een en ander dat zich met het huidig verkeer rond de Grote Markt afspeelt, gaan zoeken in de gemeentelijke beslissingen na de eerste Wereldoorlog.

De Statiestraat

Toen Leuven rond de helft van de 19^e eeuw aansloot aan het Belgisch net van het treinverkeer, werd in de nabijheid van de vesten het station gebouwd. Om de continuïteit van het Leuvens kommercieel centrum en zijn goede bereikbaarheid te verzekeren werd meteen voor de aanleg van de Statiestraat geopteerd. Enkele oude dichtbevolkte wijken werden gesloopt en moesten baan ruimen voor een prestigieuze lijnrechte "rooie loper" om de niet-Leuvense bezoekers op waardige wijze in het stadshart te ontvangen. De eerste Wereldoorlog breekt uit. In de nacht van 25 op 26 augustus 1914, na vermeende aanslagen van de Leuvense bevolking tegen de Duitse bezetter, worden ongeveer 1100 huizen in Leuven na brandstichting door Duitse soldaten in de as gelegd. Het betrof vooral de behuizing aan de rand van de stad aan de "boulevards" en de woningen van de meer begoede bevolking in het centrum en langs Brusselse-, Naamse-, Tiense-, Diestse- en Statiestraat. De bevolking die, in tegenstelling tot de duizenden anderen, in Leuven was gebleven, reorganiseerde zich vrij snel. Zo zien we dat enkele maanden na de verwoesting reeds ontwerpen worden voorgesteld voor de heropbouw van de stad, rekening houdend met bepaalde moderne vereisten inzake hygiëne, esthetiek en verkeer.

Steeds meer ontwerpen kwamen ter sprake en één van de hoofdthema's waar de aandacht uitzonderlijk op gevestigd werd, was de Statiestraat en meer bepaald de beëindiging van die lange rechte as langs de kant van de Grote Markt. In Vijftig jaar tijd was het oordeel van de "specialisten" inzake stedenbouw immers danig overgeslagen onder invloed van vermaarde urbanisten zoals Stubben, Sitte en Buls, dat het principe van de kaarsrechte stadsader die zich tot in de kern van de stad boorde, zich als verwerpelijk begon af te tekenen. Men hield het eerder bij de organisch gegroeide stadsgedeelten met hun pittoreske bochtigheid en hun menselijke schaal; dat was één van de redenen dat de middeleeuwse, gotische periode zo geliefd was. De urbanisten argumenteerden dat de aanblik van het gotische Leuvense stadhuis vanaf het station gewoon een heiligschennis was en tegen alle regels van de moderne stedenbouw. De verwoesting deed er dan nog een aardige schep boven want het voormalige neo-klas-

zicht op het stadhuis afschermd was nu door de verwoesting verdwenen en dit verergerde enkel het zorgwekkende geval van het stadhuis dat daar nu volledig ontmanteld vanop honderden meters afstand stond te pronken. In de evolutie van de ontwerpen voor de wederopbouw van het stadscentrum groeide de overtuiging dat deze perspectief maar eens voor goed bestopt moest worden. Een architect voorzag bijvoorbeeld een dichte bomenbegroeiing op het Justus Lipsiusplein, anderen kozen voor een soortement triomfboog in het midden en op het einde van de Statiestraat. Men zocht het niet steeds zo ver; enkelen bogen gewoon het einde van de Statiestraat van het stadhuis weg. Doch, een drietal architecten kwamen met het ei van Columbus voor de dag en stelden simpelweg voor op het einde van de Statiestraat een nieuw, immens gebouw op te richten dat door zijn symmetrie en klassicistische vormen meer geschikt was om als scherm of als "bloc-écran" op te treden.

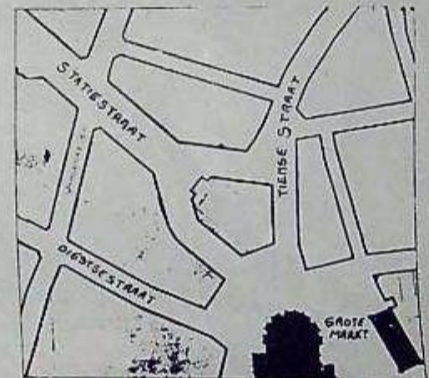
Stationsstraat met het "Bloc-écran".

het projekt janlet

Dit initiatief viel bij burgemeester Colins en het ganse gemeentebestuur in goede aarde en na de tentoonstelling in de zomer van 1915 over de wederopbouw van Leuven gaf de gemeenteraad zijn voorlopige voorkeur aan de ontwerpen van Francott en Janlet. Enkele maanden later valt de keuze van deze gemeenteraad op het projekt van Francotte. Het "bloc-écran" dat deze voorstelde was van reusachtige dimensies, nog meer geprononceerd door een ovaal plein vóór dit monument van stedelijke praal. Wanneer het projekt Francotte door de Leuvense overheid wordt voorgelegd aan de Commission Royale des Monuments et des Sites, wordt het op grond van zijn megalomaan en kostelijk karakter op een negatief advies onthaald en wordt het projekt Janlet als beter haalbaar naar voor geschoven. De gemeenteraad gaat uiteindelijk op dit advies in en pas in 't voorjaar van 1918 ligt het ontwerp ter inzage van het publiek.

Het ontwerp Janlet voorzag op het einde van de Statiestraat en grenzend aan de Grote Markt een groot huizenblok bestaande uit een opvallend openbaar gebouw langs de kant van de Statiestraat. Langs de andere zijden was het omgeven door partikuliere woningen die uitgaven op een binnentuin. De Statiestraat werd dus door een vork opgesplitst in twee verkeersaders: één gaf verbinding met de Grote Markt en de andere draaide parrallel met de Diestse straat, de richting van het Margarethaplein in.

Het stadsbestuur kreeg hierop slechts een minieme oppositie van de bewoners en op 7 maart 1918 werd het projekt dan ook definitief door de gemeenteraad goedgekeurd. Toen voor het projekt het stadium van uitvoering net ging aanbreken; stierf architect Emile Janlet. Dit verhinderde echter niet dat Leuven, in afwachting van het Koninklijk Besluit dat de stadsvernieuwing moest bekrachtigen, contact zocht met de aannemers Brunard-Peltzer en Van Deuren. Brieven en Petitie van de Leuvense bevolking wezen het gemeentebestuur erop dat de mensen ongeduldig zaten te wachten op de bouwtoelatingen om hun verwoeste eigendommen weer op te bouwen. Zij verweten de overheid ook dat ze enkel aandacht had voor de esthetische verschijning van het stadscentrum, méér dan voor het herstel van de uitgestorven commercie.

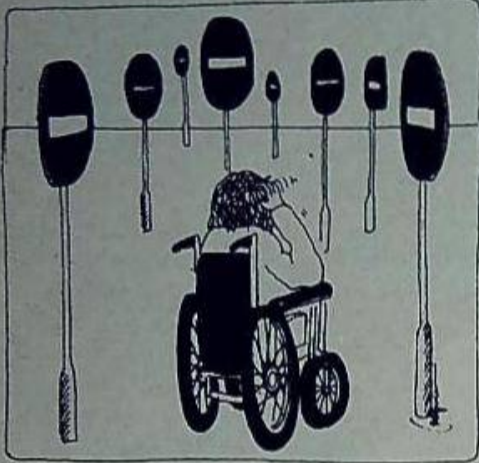
In januari 1919 sloot de stad een kontrakt met aannemers die het "bloc-écran" zouden oprichten en wanneer op 19 april 1919 het Koninklijk Besluit in "Le Moniteur" verscheen, werd algemeen de start gegeven voor de wederopbouw. Die kwam echter heel traag op gang. Voornamelijk aan het "bloc-écran" werd geen hand uitgestoken. Maand na maand aarzelden de aannemers Brunard-Peltzer en Van Deuren om het werk aan te vatten. Na verscheidene verlengingen van hun kontraktuele optietermijn gaven ze op 21 december 1920 hun ontslag, omwille van de extreem gestegen en wisselvallige bouwkooprijzen. Na deze harde slag voor het Leuvense stadsbestuur sprongen verdere kontrakten met aannemers steeds af.

Wanneer in 1927 de Commission Royale des Monuments et des Sites aan het Leuvense stadsbestuur vraagt wat er met het "bloc-écran" is gebeurd, antwoordt het dat de plaats ervoor voorzien voorlopig in gebruik is als een aangeplant plein, maar dat elke geïnteresseerde nog steeds een optie kan nemen op de oprichting van het "bloc-écran". Tot vandaag is deze plaats het Fochplein gebleven. Alleen bestaat de mogelijkheid van een optie voor de oprichting niet meer sinds het stratenpatroon er werd aangelegd. Die laatste wijziging bewijst trouwens eens te meer het gebrek aan zin voor de historische realiteit vanwege het stadsbestuur door op een immorele wijze het unieke kader van het Leuvense stadshart op te offeren aan de verkeerscirculatie.

(Volgens een studie van J. Celis en P. Uyttenhove over de wederopbouw van Leuven na W.O.I.)

KATHOLIEKE VERENIGING VOOR GEHANDIKAPTEN. LEUVEN

Onze samenleving is afgestemd op doorsnee-mensen; wie door de mazen van het net valt heeft pech en moet dan maar zijn eigen boontjes doppen. Dat laatste kan je beter samen met lotgenoten doen. Vandaar dat er, ook in het Leuvense, verschillende groepen werkzaam zijn rond de problemen waarmee minder-validen te kampen krijgen. Eén daarvan is de K.V.G. (Katholieke vereniging voor gehandikaptten). Omdat een minder-valide in andere verenigingen vaak integratieproblemen ontmoet, werd een eigen socio-kulturele vereniging opgericht.

K.V.G.-Leuven wil de bewustmaking en de zelfredzaamheid van de minder-valide bevorderen. Dit betekent je eigen drempelvrees leren overwinnen en als gehandikte bewust worden van je eigen (beperkte) situatie en mogelijkheden. Leren met je handikap in het volle daglicht te komen, ontdekken wat je toch nog kan en wat je nu eenmaal moet laten, leren roeien met de riemen die je hebt. Daarbij ontmoet je vaak beperkingen vanuit de omgeving: ontoegankelijke gebouwen, mensen die je negeren, verplaatsingsproblemen. In groep wordt daarover gepraat, naar een oplossing gezocht, en eventueel kan er druk uitgeoefend worden op sociaal vlak, om aan bepaalde mistoestanden iets te veranderen.

Hoe gaat dat allemaal in zijn werk bij de K.V.G.? Er worden gespreksnamiddagen gehouden; aan de hand van een dia-voorstelling wordt van gedachten gewisseld over onderwerpen als integratie, toegankelijkheid, tewerkstelling enzovoort. Van daaruit kunnen andere activiteiten gepland worden. Elk jaar gaan eigen georganiseerde groepsreizen voor validen en minder-validen door (Luchtvaartmaatschappijen weigeren vanuit veiligheidsoverwegingen vaak minder-validen als passagiers); bedevaarten naar Lourdes, vakantiekampen voor licht mentaal gehandikaptten... Daarnaast natuurlijk ook af en toe een feest: Kerstmis, Pasen, of een pick-nick. Samen met Dynamika, de Leuvense afdeling van de NFSOG (Nederlandstalige federatie voor sport en openluchtlevens voor gehandikaptten) wordt jaarlijks de Sporttriptiek georganiseerd; een topmanifestatie die telkens zo'n 4000 à 5000 mensen aantrekt. Aktieve sportbeoefening en de mogelijkheid om elkaar te ontmoeten staan centraal. Dit jaar gaat Sporttriptiek door op 13 september.

In 1980 wordt gewerkt rond het jaarthema "Wonen als gelijken". Vanuit een gespreksnamiddag vroeg men zich af; wat K.V.G.-afdeling Leuven daaraan kon doen. Volgende aktiepunten kwamen naar voor:

• Er werd druk uitgeoefend om de toegang tot de Stadsschouwburg te verbeteren. Dat is onlangs met succes bekroond: men zal een hellend vlak aanleggen, deuren worden verbreed, de onhandige monolift wordt nu een platform, en er komen twaalf plaatsen voorbehouden voor rolwagengebruikers, die gereserveerd blijven tot twee dagen vóór de voorstelling. Deze aanpassingswerken zullen uitgevoerd zijn tegen het begin van het nieuwe theaterseizoen (september 1980). Op deze manier is het niet langer nodig, in groep naar de schouwburg te gaan. Je weet nu, dat je jezelf kan behelpen met je rolwagen.

• Het secretariaat van K.V.G. (provincie, verdelingsafdeling Leuven) bevindt zich op dit moment in de

Vaartstraat, 1A. Dit gebouw is zeer ontoegankelijk voor rolwagengebruikers. Ook daar wil men iets aan veranderen: hoogstwaarschijnlijk zal in samenwerking met andere gehandikapttenverenigingen en instellingen (VIBEG, NFSOG en Dynamika, Psylos, Toemeka, OWRL) een toegankelijk gebouw gehuurd worden, nl. Maria Theresiastraat 35. Later op het jaar wordt nog een wandelnamiddag voorzien, om aan den lijve te ondervinden hoe gemakkelijk je je met een rolwagen kan verplaatsen tussen parkeermeters, over smalle voetpaden met hoge drempels enzovoort... Tegelijk zal er ook gepraat worden over bouwpolitiek, over Leuven vroeger en nu, over urbanisatie.

K.V.G.-Leuven telt zo'n 150 leden. In Kessel-Lo bestaat een andere K.V.G.-afdeling die parallel werkt. Naast de eigenlijke K.V.G. zijn ook nog jong-KVG (jeugdvereniging) en een

oudervereniging actief. Wie meer wil weten over K.V.G. kan voorlopig nog terecht op het secretariaat, Vaartstraat 1A, Vanaf 1 april 1980 wordt het adres Maria Theresiastraat 35. tel 016.237841 Verhuizen kost geld; vooral als er verbouwd moet worden. Wie na z'n abonnement op het Diplepaard nog niet weet wat aangevangen met zijn spaarcenten, kan altijd de KVG een pleziertje doen en storten op 000-0485378-87 van KVG-Leuven, Vaartstraat 1A, 3000 Leuven.

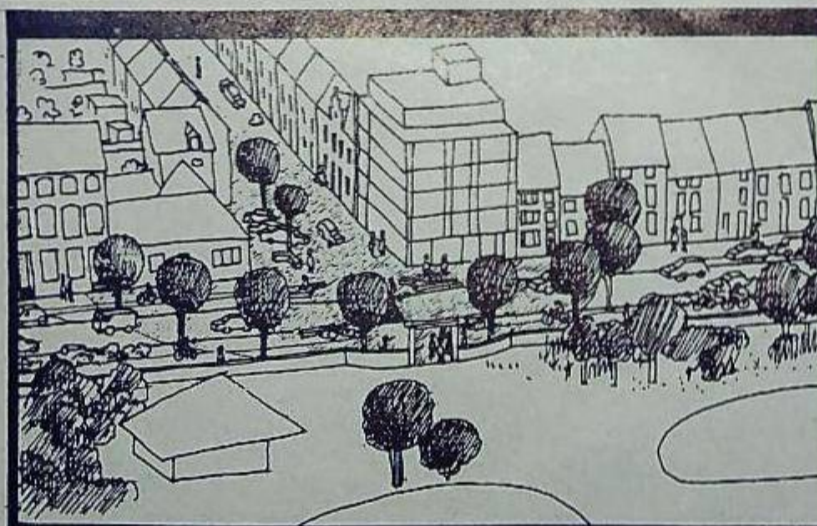
GROTE INVALIDSWEG-WEDSTRIJD ZOEK DE 8 FOUTEN

Om de invalsweg langs de Bruul is al heel wat te doen geweest. Toen het grof geschut niet meer kon gekeerd worden werkte het Buurtwerk een voorstel uit om de negatieve gevolgen van de invalsweg aan de toegang tot het wijkplein de Bruul te verzachten.

Zelfs dat mocht niet baten, het definitieve stadsplan week op 8 punten af van het voorstel van het Buurtwerk. Aan u om de acht fouten te zoeken!

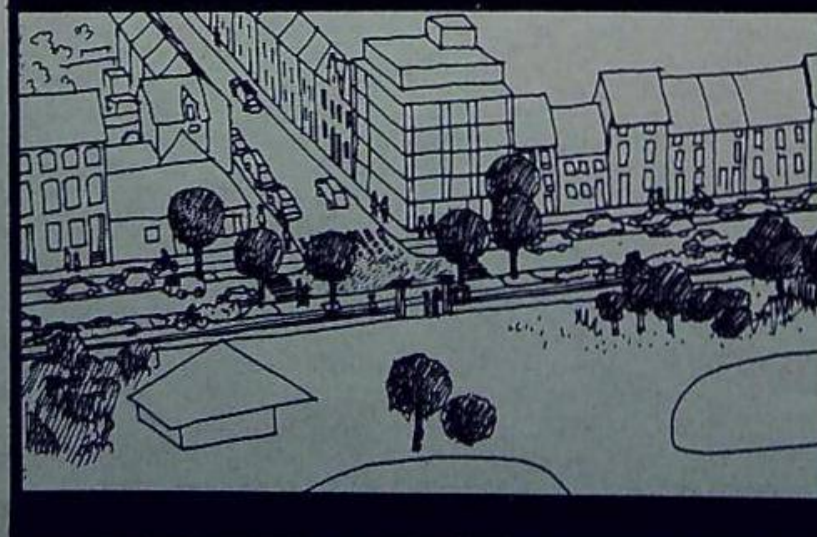
Bij het overtekenen van ons voorstel heeft de tekenaar van 't Stad 8 fouten gemaakt. De welke?

ONS VOORSTEL

DEFINITIEF PLAN VAN 'T STAD

KRUISPUNT
BROUWERSSTRAAT
COUTEREELSTRAAT
TOEGANG BRUUL

- 1 In plaats van een zebra-ped, dat recht op de Bruul uitgeeft, zijn er nu twee getekend
- 2 De plaatselijke vermal-ling, om de auto's te doen vertragen, van 6,5m tot 5,5m werd niet overgenomen: de weg blijft over de hele lengte 6,5m breed.
- 3 Het gekasseide pleintje met 8 bomen omzoomd wordt herleid tot 6 bomen die rond het kruispunt staan en een strook betonstenen tussen de zebra-paden.
- 4 Waar in ons voorstel ge-tracht werd de geparkeerde auto's op enkele plaatsen samen te zetten, staan ze nu echter makkelijker langs de invalsweg.
- 5 De Coutereelstraat blijft voorlopig zoals ze is.
- 6 Wij hadden een dubbel fietspad langs de Bruul voorgesteld. Het plan bevat één fietspad aan elke kant.
- 7 In het definitieve plan zijn er noch zitbanken, noch fietsstallingen voorzien.
- 8 Aan de ingang van de Bruul is er geen verbranding van het voetpad, waar men kan blijven babbelen.

OPLOSSING